

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **RN servis EU, s.r.o.**, se sídlem Úzká 38, Prštice, zastoupená Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2018, čj. KUJI 31572/2018, sp. zn. ODSH 507/2018-4 Krp, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 10. 2020, čj. 32 A 50/2018-28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 20. 2. 2018, čj. DOP/15517/2018-novotna/6512/2017, kterým správní orgán I. stupně uznal žalobkyni vinnou ze spáchání správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů. Toho se žalobkyně dopustila tím, že jako provozovatelka vozidla nezajistila, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byla dodržována pravidla provozu na pozemních komunikacích. Konkrétně aby nezjištěný řidič neřídil její vozidlo v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 80 km/h rychlostí 92 km/h. Za spáchání správního deliktu správní orgán I. stupně žalobkyni uložil pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu, kterou Krajský soud v Brně (dále „krajský soud“) zamítl v záhlaví uvedeným rozsudkem.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále „stěžovatelka“) v zákonné lhůtě blanketní kasační stížnost, v níž mimo jiné uvedla, že ji doplní na výzvu soudu ve stanovené lhůtě.

[4] Jelikož kasační stížnost neobsahovala zákonem předepsané náležitosti, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatelku usnesením ze dne 21. 12. 2020, čj. 8 As 286/2020-16, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení odstranila vady kasační stížnosti, a to tak, že uvede, z jakých důvodů byla podána. Současně byla poučena, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat a kasační stížnost bude odmítnuta. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatelky doručeno dne 21. 12. 2020. Zástupce stěžovatele však na danou výzvu ve stanovené lhůtě (ani po jejím uplynutí) nereagoval (posledním dnem lhůty byl čtvrtek 21. 1. 2021).

[5] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze při jejich splnění může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

[6] Podle § 37 odst. 3 věta první s. ř. s. musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.

[7] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s., předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

[8] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s., musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[9] Protože kasační stížnost neobsahuje zákonem stanovené náležitosti, což brání jejímu věcnému vyřízení, a tato vada nebyla přes výzvu předepsaným způsobem odstraněna, Nejvyšší správní soud ve smyslu § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

[10] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta

[11] O vrácení soudního poplatku Nejvyšší správní soud nerozhodl, neboť s otázkou, zda se zaplacený soudní poplatek má v dané situaci v plné výši vrátit, se osmý senát ve věci sp. zn. 8 As 287/2020 obrátil na rozšířený senát Nejvyššího správního soudu. O případném vrácení soudního poplatku proto Nejvyšší správní soud rozhodne samostatným usnesením až v návaznosti na rozhodnutí rozšířeného senátu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. února 2021

Milan Podhrázký
předseda senátu